

[Bølgeministeren.]

fordi den sædvanlige form for bondegårdsferie eller lignende ferie ikke foregår på basis af en erhvervsmæssig udlejningsvirksomhed. Det er jo kun til erhvervsmæssig udlejning, der efter hovedreglen i § 1, stk. 1, kræves særlig tilladelse. Det nye stk. 2 om bondegårdsferie er altså af samme grund heller ikke udtømmende og understreger, at også andre former for ikke-erhvervsmæssig udlejning kan foregå uden tilladelse efter loven. Allerede i bemærkningerne til lovforslaget er det jo nævnt, at ejere af et enkelt eller to sommerhuse, som man udlejer; normalt ikke skal have udlejningstilladelse, fordi udlejningen normalt ikke vil kunne betragtes som erhvervsmæssig. Det samme vil gælde for den, der i sommertiden udlejer hele sin sædvanlige helårsbolig eller en del af den til sommergæster, mens familien rykker sammen i mindre komfortable omgivelser. Hr. Hastrup spørger ligeledes, om jeg har nogen bemærkninger til det brev, der er kommet til udvalget her i eftermiddag, tror jeg, fra Forenede Danske Motorejere og Kongelig Dansk Automobil Klub. Jeg har den bemærkning; at det spørgsmål, som rejses i brevet, vedrører de praktiske problemer, som vi skal have klaret i de kommende forhandlinger i lejrpladsudvalget med fritidsorganisationerne, og det er vel et spørgsmål, om det ikke vil være rimeligt, at tage Forenede Danske Motorejere med i disse forhandlinger. Jeg vil håbe, at et sådant svar på denne henvendelse vil være tilfredsstillende.

Jeg vil gerne understrege, som det også er gjort i betænkningen, at når disse love er færdige, vil det være nødvendigt med en annoncering om de problemer, der ligger heri, således at befolkningen kan blive gjort bekendt hermed. Jeg erkender også, at der, selv om vi gør meget ud af kommunikationen, kan være folk, som ikke får kendskab til disse ting, og jeg vil da gerne love, at vi skal administrere liberalt og ikke på nogen måde være for hårde.

Jeg er også glad for hr. Hastrups bemærkninger om påbudsreglen som en ny ting, og også her må jeg sige som svar til flere af ordførerne, at det er min fornemmelse, at det er bedre at have dette advarselssignal til at hænge slapt ned end slet ikke at have det. Jeg tror, at alene det, at vi har denne

påbudsregel, vil have en afgørende virkning over for det misbrug, der ellers kunne finde sted.

Må jeg om det ændringsforslag, der er stillet af de konservative under nr. 6, sige, at heller ikke jeg kan anbefale dette. Det er nødvendigt for at opnå det, der tilsigtes med bestemmelserne om udnyttelsespåbud, at resultatet af en ikke-efterkommelse af et sådant påbud kan blive så alvorligt som statens overtagelse af det pågældende areal. Hverken en engangsbøde eller f. eks. ugentlige tvangsbøder er efter min mening en tilstrækkelig effektivt virkende sanktion. Jeg vil gerne tilføje, som jeg tidligere har sagt, at man ikke bør dramatisere denne forskel i opfattelserne. Vi taler her om nogle bestemmelser, som — og det er vi vist alle enige om — næppe vil blive anvendt i særlig mange tilfælde; der er tale om en slags sikkerhedsventil for ekstreme situationer, ikke om regler for dagliglivet.

Jeg var også glad for hr. Hastrups bemærkninger om ændringsforslag nr. 7 og for, at de konservative slutter op bag dette ændringsforslag.

Jeg har svaret hr. Henry Christensen i spørgsmålet om påbudsreglerne og vil godt sige, at den almindelige adgang til at erhverve sit eget private sommerhus eller arealer til lignende private feriemål ikke på nogen måde angribes herved. Tværtimod synes jeg, der er givet sikkerhed for, at der fremover vil være et tilstrækkeligt udbud af private sommerhusgrunde, men jeg vil også understrege nødvendigheden af, at de arealer, der er udlagt til sommerhuse, af hensyn til planlægningen og af hensyn til ressourceforbruget også anvendes til dette formål.

Må jeg til bemærkningerne om ændringsforslag nr. 1 til erhvervslovforslaget lige som både SF's og socialdemokratiets ordførere sige, at jeg kan ikke anbefale en bestemmelse om, at statens udlån til kommuner eller almennyttige selskaber og foreninger skal ske til markedsrente. Skal lovens formål opfyldes, må der være en betydelig frihed til at fastsætte lånevilkårene. Ikke alene kan der være behov for en afdrags- og rentefri periode, fordi erhvervede arealer ikke straks kan anvendes til det tilsigtede formål, men i det hele taget vil det efter regeringens opfattelse være påkrævet, at renten bliver lavere end markedsrenten.